

POSTANOWIENIE

K., dnia 30 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras – spr.

SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. S.

przeciwko (...) z siedzibą C. w N.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w K.

z dnia 7 kwietnia 2014 r., sygn. akt VI C 793/13

p o s t a n a w i a :

1. uchylić zaskarżone zarządzenie;

2. zasądzić od pozwanego (...) z siedzibą C. w N. na rzecz powoda S. S. kwotę 754,00 zł (siedemset pięćdziesiąt cztery złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 352/14

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 7 kwietnia 2014 r. Przewodniczący Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w K. zwrócił pozew w sprawie z powództwa S. S. przeciwko (...) z siedzibą C. w N. o zapłatę z uwagi na nie przedłożenie w wyznaczonym terminie odpisu pozwu wraz z załącznikami w tłumaczeniu na język niemiecki.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł powód zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia oraz zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego, według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu zarządzeniu naruszenie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie oraz art. 5 i 8 Rozporządzenia Nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego

doręczenia w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczenie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Jak zasadnie wskazał skarżący, w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Rozporządzenia Nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczenia w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczenie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz. U. L. 324 z dnia 10 grudnia 2007 r.). Stosownie do art. 5 ust. 1. powołanego Rozporządzenia jednostka przekazująca, której wnioskodawca oddaje dokument do przekazania, poucza wnioskodawcę, że adresat może odmówić przyjęcia dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w jednym z języków, o których mowa w art. 8. Zgodnie z powołanym art. 8 ust. 1 – 3 Rozporządzenia jednostka przyjmująca informuje adresata na standardowym formularzu, zawartym w załączniku II o możliwości odmowy przyjęcia doręczanego dokumentu w momencie doręczenia lub poprzez zwrócenie go w ciągu tygodnia do jednostki przyjmującej, jeżeli nie został on sporządzony w jednym z języków określonych poniżej ani nie dołączono do niego tłumaczenia na jeden z następujących języków: a) język, który adresat rozumie; lub b) język urzędowy państwa członkowskiego, do którego adresowane są dokumenty, lub jeżeli w tym państwie członkowskim jest kilka języków urzędowych - język urzędowy lub jeden z języków urzędowych miejsca, w którym ma nastąpić doręczenie (ust. 1); w przypadku gdy jednostka przyjmująca została powiadomiona, że adresat odmówił przyjęcia dokumentu zgodnie z ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym jednostkę przekazującą, przesyłając w tym celu poświadczenie określone w art. 10, i zwraca jej wniosek oraz dokumenty, które wymagają tłumaczenia (ust. 2); jeżeli adresat odmówił przyjęcia dokumentu zgodnie z ust. 1, rozwiązaniem takiej sytuacji może być, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, doręczenie adresatowi tłumaczenia dokumentu na jeden z języków określonych w ust. 1 (ust. 3 zd. 1).

Z powyższych przepisów wynika, że na etapie składania wniosku o doręczenie dokumentów, który nie jest sporządzony w jednym z języków wymienionych w art. 8, na sądzie polskim ciąży jedynie obowiązek pouczenia wnioskodawcy o prawie adresata do odmowy jego przyjęcia. Następnie, zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy, które jest dla jednostki przekazującej wiążące, sąd polski winien przekazać dokument jednostce przyjmującej z tłumaczeniem lub bez przedmiotowego tłumaczenia. W przypadku, gdy adresat skorzysta z prawa do odmowy odbioru dokumentu, agencja przyjmująca niezwłocznie powiadamia o tym fakcie agencję przekazującą, a także zwraca jej wniosek i dokumenty, które należy przetłumaczyć. Wynika z tego, że dopiero wtedy aktualizuje się kwestia wymogu usunięcia tego braku poprzez przedłożenie żadanego tłumaczenia (por. orzeczenie TS C-443/03 w sprawie G. L. v. B. Chemie AG, Dz. Urz. UE C 10 z 14.01.2006, s. 4).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 386

§ 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone zarządzenie.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. Złożyły się na nie opłata od zażalenia w kwocie 154,00 zł (art. 19 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł (§ 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - j. t. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).